

Milieueffectrapportage

125

Varkenshouderij – Middelharnis

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

8 september 2010, nr. 201000080/1/M2

(mrs. Mouton, Sorgdrager en drs. Borstlap)

Noot Poortinga

Milieueffectrapportage. Verouderd MER. Actualisatie. Wijziging. Varkenshouderij. Oprichting nieuwe installatie.

[Wm (oud) art. 7.28 lid 1, aanhef en onder a, en 7.2; Besluit m.e.r., bijlage, onderdeel A, onder 2 en onderdeel C, categorie 14]

Het college van burgemeester en wethouders van Middelharnis heeft op grond van art. 7.28, eerste lid, aanhef en onder a, Wet milieubeheer (oud) een aanvraag om een revisievergunning voor een varkenshouderij buiten behandeling gelaten. Reden hiervoor is dat volgens het college ten onrechte geen milieueffectrapport (MER) is opgesteld voor deze vergunning. Volgens het college moeten zowel het aantal dieren dat al gehouden wordt als het aantal dieren waarmee wordt uitgebreid meegerekend worden bij het bepalen of er een m.e.r.-plicht geldt. Dat het aantal dieren dat al gehouden wordt moet worden meegerekend, komt omdat de stallen waarin deze dieren worden gehouden gewijzigd worden. De Afdeling oordeelt dat het college het bezwaar van appellant tegen het buiten behandeling laten van de vergunningaanvraag ten onrechte ongegrond heeft verklaard. De Afdeling is van oordeel dat er geen m.e.r.-plicht geldt. De wijziging van de bestaande stallen is dermate beperkt dat dit niet aangemerkt kan worden als de oprichting van een nieuwe installatie. Er hoeft dus alleen gekeken te worden naar het aantal dierplaatsen waarmee wordt uitgebreid. Dit aantal blijft onder de drempelwaarde voor de m.e.r.-plicht.

Uitspraak in het geding tussen:
[appellant], wonend te [woonplaats],
en
het college van burgemeester en wethouders van Middelharnis,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 januari 2009 heeft het college een aanvraag van [appellant] om een revisievergunning voor een varkenshouderij aan de [locatie] te [plaats] op grond van artikel 7.28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet milieubeheer buiten behandeling gelaten.

Bij besluit van 25 november 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft het college het door [appellant] hiertegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft [appellant] bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 4 januari 2010, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 29 januari 2010.

Het college heeft een verweerschrift ingediend. De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 augustus 2010, (...; red.).

2. Overwegingen

2.1. De bij het bestreden besluit buiten behandeling gelaten aanvraag heeft betrekking op het houden van in totaal 6.444 vleesvarkens. Ten opzichte van de vergunde situatie gaat het om een toename van 1.978 vleesvarkens. Voor 1.548 vleesvarkens wordt een nieuwe stal gebouwd. De bestaande stallen 2 en 3 worden uitgebreid met in totaal 430 vleesvarkens.

2.2. Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer worden bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten aangewezen:

- die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu;
- ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij vanwege de bijzondere omstandigheden waaronder zij worden ondernomen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Ingevolge artikel 7.28, eerste lid, aanhef en onder a, laat het bevoegd gezag een aanvraag om een besluit buiten behandeling indien bij het indienen van de aanvraag geen milieu-effectrapport is overgelegd.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 (hierna: het Besluit m.e.r.) worden als activiteiten als bedoeld in artikel 7.2, eerste lid, onder a, van de wet aangewezen de activiteiten die behoren tot een categorie die in onderdeel C van de bijlage is omschreven.

In categorie 14 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r. is als activiteit waarvoor

bij de voorbereiding van een besluit het maken van een milieueffectrapportage verplicht is, onder meer aangewezen: de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van mestvarkens in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan 3.000 plaatsen voor mestvarkens.

Op grond van onderdeel A, onder 2, van de bijlage behorende bij het Besluit m.e.r. wordt, voor zover hier van belang, mede verstaan onder:

wijziging: een reconstructie of verandering anderszins van bestaande inrichtingen;

uitbreiding: het opnieuw in gebruik nemen van bestaande inrichtingen;

oprichting van een inrichting: een uitbreiding van een inrichting door de oprichting van een nieuwe installatie.

2.3. Het college heeft de aanvraag buiten behandeling gelaten wegens het ontbreken van een milieueffectrapport (hierna: MER). Volgens het college dient bij de aanvraag een MER te worden overgelegd, omdat de drempelwaarde voor het opstellen van een MER wordt overschreden. Het college stelt in dit verband dat uit de aanvraag blijkt dat de bestaande stallen 1, 2 en 3 worden gewijzigd. Dit betekent volgens het college dat bij de vaststelling of de drempelwaarde wordt overschreden alle 4.466 vleesvarkens die in de bestaande stallen worden gehouden moeten worden meegerekend.

2.4. De Afdeling stelt vast dat bij de bestaande stallen weliswaar een omschakeling plaatsvindt van stalsysteem D 3.4.1 naar stalsysteem D 3.2.9.1, maar dat dit slechts tot beperkte aanpassingen leidt. Die stallen zullen worden aangesloten op een luchtwasser. Verder wijzigt de hokindeling ten opzichte van de vergunde situatie. Deze aanpassingen zijn naar het oordeel van de Afdeling echter niet zodanig dat deze moeten worden aangemerkt als de oprichting van een nieuwe installatie als bedoeld in onderdeel A, onder 2, van de bijlage behorende bij het Besluit m.e.r.. Nu met de aangevraagde uitbreiding het aantal te houden vleesvarkens toeneemt met in totaal 1.978, wordt de drempelwaarde van 3.000 mestvarkens, zoals opgenomen in categorie 14 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r., niet overschreden. Het college heeft het bezwaar van [appellant] tegen het buiten behan-

deling laten van de aanvraag dan ook ten onrechte ongegrond verklaard.

2.5. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd. Nu het college de aanvraag ten onrechte op grond van artikel 7.28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet milieubeheer, buiten behandeling heeft gelaten, kan de beslissing van het college op het bezwaarschrift van [appellant] tegen het primaire besluit slechts strekken tot het herroepen van dit besluit. De Afdeling zal daarom op hierna te melden wijze in de zaak voorzien en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

2.6. Het college dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep gegrond;

II. vernietigt het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Middelharnis van 25 november 2009, kenmerk DV0902-0532LKNbesluit;

III. herroept het besluit van 6 januari 2009, kenmerk VE0801-0532LKNBesluit;

IV. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

(red.)

NOOT

Op 8 september 2010 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) een uitspraak gedaan over het wel of niet bestaan van een m.e.r.-plicht bij de wijziging van een stal.

In dit geval heeft het college van burgemeester en wethouders van Middelharnis een aanvraag om een revisievergunning voor een varkenshouderij buiten behandeling gelaten, omdat hier geen MER is bijgevoegd. Volgens het college had een MER opgesteld moeten worden, omdat bij het beoordelen of de drempelwaarde van 3.000 mestvarkens overschreden wordt zowel het aantal dieren waarmee uitgebreid wordt als het aantal dieren dat al gehouden wordt meegerekend moet worden. Dat ook het aantal dieren dat al gehouden wordt meegere-

kend moet worden, komt volgens het college omdat de bestaande stallen gewijzigd worden. Het college beargumenteerd dus expliciet dat de wijziging van een stal een reden kan zijn voor een m.e.r.-plicht.

In eerdere annotaties («JM» 2010/22 en «JM» 2010/62) heb ik al geconcludeerd dat een wijziging op zichzelf voor de Afdeling geen reden lijkt te zijn voor een m.e.r.-plicht. Alleen een zeer ingrijpende wijziging lijkt m.e.r.-plichtig te kunnen zijn, maar dan niet omdat dit een 'wijziging' is, maar omdat dit de 'oprichting van een inrichting' is. In onderdeel A, onder 2 van de bijlage bij het Besluit m.e.r. staat namelijk dat onder de 'oprichting van een inrichting' mede wordt verstaan 'een uitbreiding van een inrichting door de oprichting van een nieuwe installatie'. Ik heb in de eerdere annotaties mijn verbazing uitgesproken over de jurisprudentie waarin het begrip 'wijziging' in het Besluit m.e.r. niet zelfstandig wordt behandeld als activiteit die kan leiden tot de m.e.r.-plicht. Deze verbazing blijft bestaan na onderhavige uitspraak. Ook blijf ik me afvragen of dit in lijn is met de Europese M.e.r.-richtlijn. Hier ben ik verder op ingegaan in de annotatie in «JM» 2010/22.

De Afdeling geeft zelf aan dat in categorie 14 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r. staat dat de oprichting, *wijziging* of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van mestvarkens m.e.r.-plichtig is als de inrichting meer dan 3.000 plaatsen voor mestvarkens heeft. Vervolgens geeft de Afdeling aan dat volgens onderdeel A, onder 2, van de bijlage bij het Besluit m.e.r. onder het begrip wijziging mede moet worden verstaan: 'een reconstructie of verandering anderszins van bestaande inrichtingen'. Toch gaat de Afdeling niet in op de vraag of de wijziging van de stallen in Middelharnis onder de definitie van 'wijziging' valt. De Afdeling stelt dat de wijziging van stalsysteem D 3.4.1 naar stalsysteem D 3.2.9.1 slechts tot beperkte aanpassingen leidt; de stallen worden aangesloten op een luchtwasser en de hokindeling wijzigt. Deze aanpassingen zijn volgens de Afdeling niet zodanig dat deze aangemerkt moeten worden als 'de oprichting van een nieuwe installatie'. De Afdeling beoordeelt dus alleen of de wijziging gezien moet worden als de 'oprichting' van een inrichting. Ik ben er geen voorstander van om voor zeer

kleine wijzigingen, zoals het plaatsen van een luchtwasser, een m.e.r.-(beoordelings)procedure verplicht te stellen. Ik kan me ook niet voorstellen dat dat de bedoeling is geweest van de (Europese) wetgever. Echter, in het Besluit m.e.r. is een wijziging nu eenmaal ook als m.e.r.-(beoordelings)plichtige activiteit opgenomen. Het zou daarom prettig zijn als de Afdeling zou stilstaan bij dit begrip en (desnoods kort) zou aangeven wat zij wel en niet verstaat onder een wijziging zoals opgenomen in kolom 1 van onderdeel C en D van de bijlage bij het Besluit m.e.r. en zoals gedefinieerd in onderdeel A, onder 2, van deze bijlage.

Poortinga

Natuurbescherming

126

Doden reekalfjes – Uddel

Rechtbank Zutphen, strafrechter
13 september 2010, nr. 06/925284-09
(mr. Van Lookeren Campagne)
Noot Boerema

Doden. Reekalveren. Ree. Doden beschermde dieren. Maaiwerkzaamheden. Opzet. Strafbaar feit.

[Fw art. 9]

Op 12 en 13 juni 2009 heeft de verdachte percelen grasland nabij de Garderenseweg en nabij het voetbalveld in Uddel met een trekker met cyclomaaiër gemaaid. Naderhand zijn op de betreffende percelen twee gewonde en drie dode reekalveren aangekomen.

De vertegenwoordiger van de verdachte geeft aan dat vooraf was aangegeven dat het gras gemaaid kon worden, waarbij deze ook heeft gezegd dat er rekening mee moest worden gehouden dat reekalveren in de percelen aanwezig konden zijn. De boswachter heeft echter niet aangegeven dat speciale maatregelen genomen dienden te worden. Er is gemaaid met een niet te hoge snelheid die varieerde tussen 7 en 10 kilometer per uur, juist om te voorkomen dat tijdens het maaien (jong) wild zou wor-